

Ἐντρομος φωνή τῆς Ἡλέκτρας ἐξεγείρει τὴν προσοχὴν τοῦ Ὀρέστου πρὸς τὸν ὄπισθεν ἀπειλοῦντα αὐτῷ κίνδυνον, ἀλλ' ἤδη ὁ Ταλθύβιος ἤφατο τοῦ κατὰ τοῦ Ὀρέστου ὑψωθέντος ὑπὸ τῆς Κλυταιμῆστρας πελέκεως καὶ κατέχει αὐτὸν στερρῶς, ὥστε δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εὐθὺς ὁ φόνος τῆς Κλυταιμῆστρας. Ἐπιστεύθη ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη ἀνάγεται εἰς τὰ μνημονευθέντα χωρία τῶν Χορηφόρων τοῦ Αἰσχύλου. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον χωρίον δὲν δικαιολογεῖται ὑπὸ τῆς πορείας τῆς δράσεως. Ὁ Αἰγισθος δὲν εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ καλεῖται ὑπὸ τῆς τροφοῦ. Τὸ χωρίον λοιπὸν ἐκπίπτει τῆς ἐν τῷ δράματι ὀργανικῆς συνεχείας, καὶ φαίνεται ὅτι ὁ Αἰσχύλος ἔπεται ἀναμνήσει. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ὀρέστεια τοῦ Στησιγόρου ἀποτελεῖ, ὡς προεῖρηται, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τὴν κυρίαν πηγὴν, διὰ τοῦτο λίαν πιθανῶς ἀνάγει ὁ Robert τὴν ἐξεικόνισιν ταύτην εἰς τὴν τοῦ Στησιγόρου Ὀρέστειαν, ἧς τὴν ὑπόθεσιν διαγράφει ὡς ἐξῆς: Ἡ Κλυταιμῆστρα φονεύει τὸν Ἀγαμέμνονα διὰ πελέκεως, τὸν παῖδα Ὀρέστην ἐγχειρίζει ἡ τροφὸς Λαοδάμεια τῷ πιστῷ Ταλθυβίῳ (ἀπ. 41), ὅστις ἀποκομίζει αὐτόν. Μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἡ Κλυταιμῆστρα βλέπει ὄνειρον, καθ' ὃ δράκων καθημαγμένος τὴν κεφαλὴν προσεγγίζει αὐτῇ, ἀλλ' αἰφνης δὲν εἶναι πλέον δράκων, ἀλλ' ὁ φονευθεὶς ὑπ' αὐτῆς σύζυγος, ὅστις συνευνάζεται αὐτῇ. Γεννᾷ δράκοντα, ἀλλ' ὀρέγουσα αὐτῷ τὸν μαστὸν βλέπει ὅτι πίνει αἶμα σὺν τῷ γάλακτι. Ἐντρομος ἐγείρεται ἡ Κλυταιμῆστρα καὶ μὴ τολμῶσα αὐτὴ νὰ μεταβῇ πέμπει σπονδὰς εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμέμνονος φέρουσιν τὴν Ἡλέκτραν, ἣν συνοδεύει ἡ γηραιὰ τοῦ Ὀρέστου τροφὸς Λαοδάμεια. Τῆς Ἡλέκτρας καθημένης περιλύπου παρὰ τὸν τάφον — καὶ δισταζούσης νὰ προσενέγκῃ τὴν σπονδὴν — προσεγγίζει νεανίας καὶ προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν ἀνὴρ, ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Πυλάδης. Ὁ Ταλθύβιος καὶ ἡ Λαοδάμεια ἀναγνωρίζοντες ἀλλήλους ἐπάγουσι καὶ τὸν ἀναγνωρισμὸν τῶν ἀδελφῶν. Ὁ Ὀρέστης σπασάμενος τὸ ξίφος ἐγκαινίζει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς πρὸς ἐκδίκησιν (κατὰ δεύτερον ἐκ Μήλου ἀνάγλυφον δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ Conze ἐνθα ἀνωτέρω). Ὁ Ὀρέστης εἰσορμᾷ εἰς τὰ δώματα καί, τοῦ Ταλθυβίου φρουροῦντος ἐκτὸς αὐτῶν, φονεύει τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀγαμέμνονος καθημένον Αἰγισθον. Ἡ Κλυταιμῆστρα σπεύδει πρὸς βοήθειαν τοῦ Αἰγίσθου ἔχουσα τὸν αὐτὸν πέλεκυν, δι' οὗ ἄλλοτε ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα. Φωνὴ τῆς Ἡλέκτρας προφυλάσσει τὸν Ὀρέστην. Ἀλλ' ἤδη συλλαμβάνει ὁ Ταλθύβιος τὴν Κλυταιμῆστραν καὶ κατέχει αὐτὴν στερρῶς. Εὐθὺς μετὰ ταῦτα ἐπέρχεται ἡ μητροκτονία. Ἐκ τῆς περαιτέρω δράσεως εἶναι γνωστὴ μόνον ἡ καταδίωξις τοῦ Ὀρέστου ὑπὸ τῶν Ἐρινύων, ἃς ὁ δυστυχὴς ἀποκρούει διὰ τοῦ τόξου τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀπόλλων ἐπεμελεῖτο οὕτω